

UZASADNIENIE

Wyrokiem Sądu (...) w P. (...) z dnia 16 lutego 2018 r. w sprawie (...) S. M. został skazany za czyn z art. 178a § 1 kk. Uznając winę oskarżonego w zakresie opisanego wyżej czynu Sąd wymierzył sprawcy określoną w wyroku karę, oraz orzekł środek karny - zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 3 lat. Wyrok uprawomocnił się w dniu 17.03.2018 r..

/dowód: odpis wyroku - k. 12/

W dniu 7 października 2018 roku funkcjonariusze S. M. - (...) M. i M. C. zatrzymali nietrzeźwego kierującego motocyklem. Kierował on motocyklem (...)o nr rej. (...) jadąc po chodniku wzdłuż ul. (...) w kierunku ul. (...). Kierującym okazał się S. M.. Od mężczyzny wyczuwalna była woń alkoholu. (·)

/dowód: notatka urzędowa - k. 1, k. 18

zeznania świadka H. M. - k. 8v, k. 560/

Funkcjonariusze S. M. wezwali patrol policji. O godzinie 17:45 z polecenia dyżurnego funkcjonariusze (...) P. D. i M. Ś. udali się na ul. (...) w związku ze zgłoszeniem, że funkcjonariusze Straży Miejskiej zatrzymali nietrzeźwego kierującego motocyklem.

/dowód: notatka urzędowa - k. 1, k. 18

zeznania świadka H. M. - k. 8v/

S. M. został poddany badaniom stanu trzeźwości; Badanie

przeprowadzone o godzinie 18.05 wykazało stężenie alkoholu w wydychanym

...*

powietrzu 0,95 mg/l, a kolejne przeprowadzone o godzinie 18:36 - 0,94 mg/l.

/dowód: notatka urzędowa - k. 1,18 ' 'V.

protokół z przebiegu badania stanu trzeźwości -k. 2 zeznania świadka H. M. - k. 8v/

S. M. został dowieziony do K. w P., gdzie ponownie przebadano go na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu z wynikami: I - 0,84 mg/l, II - 0,92 mg/l.

/dowód: notatka urzędowa - k. 1/

protokół z przebiegu badania stanu trzeźwości - k. 4/

Następnie decyzją dyżurnego S. M. został zwolniony.

/dowód: notatka urzędowa - k. 1, k. 18/

Oskarżony S. M. ma 40 lat. Legitymuje się wykształceniem zawodowym, z zawodu tokarz - frezer. Jest zatrudniony na stanowisku magazyniera, osiąga dochody na poziomie 2300 zł miesięcznie. Jest rozwiedzony, nie ma nikogo na utrzymaniu.

/dowód: dane podane przez oskarżonego do protokołu rozprawy głównej - k. 53V-54/

Oskarżony S. M. był uprzednio karany, w tym wyrokiem Sądu (...) w P. (...) z dnia 16 lutego 2018 r. w sprawie (...).

/dowód: karta karna - k. 10-11 odpis wyroku - k. 12/

Oskarżony S. M. przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Jak wyjaśnił, że nie stwarzał zagrożenia, był pusty chodnik. Miał tylko przejechać z jednej strony ulicy na drugą. Był w sklepie po alkohol i miał tylko przejechać na działkę, znajdującą się na drugiej stronie ulicy. Dodał, że motorower należał do niego, dopiero co go kupił. Nie wiedział, że miał sprawę o kierowanie pojazdem pod wpływem alkoholu, dopiero później się o tym dowiedział, sprawa odbyła się zaocznie. Wiedział, że będzie miał jakąś sprawę, ale nie wiedział czy ona się już odbyła i czy zapadł już wyrok. Później dowiedział się, że dopiero będzie mieć sprawę. Nie wykonał jeszcze grzywny w pierwszej sprawie, bo rozłożono mu ją na raty.

Sąd dokonał następującej oceny\ zgromadzonego materiału dowodowego i

zważył, co następuje:

Sąd dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonego, przyznającego się do winy. Nie ulega wątpliwości, że oskarżony spożywał alkohol i znajdował się w stanie nietrzeźwości, o czym świadczą wyniki pomiarów opisane w protokołach badania stanu trzeźwości. Dokumenty te sporządzone zostały w sposób jasny i przejrzysty, a stężenie alkoholu podane zostało we właściwych jednostkach (mg/l). Badania stanu trzeźwości przeprowadzone zostały zgodnie z wymogami określonymi w przepisach art. 129 ust. 2 pkt 3, art. 129 i ust 1 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 2012, poz. 1137 tekst jedn.).

Fakt uprzedniego skazania za czyn z art. 178 a § 1 kk oraz orzeczenia wobec oskarżonego środka karnego zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych na określony czas wynika z dokumentu o charakterze urzędowym- odpisu orzeczenia. Na walor wiarygodnych zasługują również zeznania świadka H. M.. Świadek relacjonuje co do okoliczności znanych mu z tytułu obowiązków służbowych, „na gorąco” okoliczności te zostały ujęte w notatkę urzędową.

Stąd też na podstawie tak zebranego materiału dowodowego uzasadniona jest ocena, że oskarżony dopuścił się występkę polegającego na tym, że w dniu 7 października 2018 r. o godz. 17:45 w P., ul. (...)/(...) pow. (...), woj. (...) prowadził w ruchu lądowym pojazd mechaniczny - motorower marki (...)o numerze rej. (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości prowadzącym o godzinie 18.36 do stężenia 0,94 mg/l (alcosensor), o godzinie 18:42 do stężenia 0,84 mg/l, o godzinie 18:48 do stężenia 0,92 mg/l alkoholu etylowego w wydychanym powietrzu, czym umyślnie naruszył zasady bezpieczeństwa w ruchu lądowym, przy czym czynu tego dopuścił się wbrew orzeczonemu prawomocny, wyrokiem Sądu (...) w P. (...) zakazowi prowadzenia pojazdów mechanicznych w okresie od 17.03.2018 r. do 17. (...). sygn. akt (...), czym wyczerpał dyspozycję art. 178a § 4 kk.

Stan nietrzeźwości w myśl art. 115 § 16 kk zachodzi wówczas, gdy zawartość alkoholu we krwi przekracza 0,5 promila albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość lub zawartość alkoholu w 1 dm³ wydychanego powietrza przekracza 0,25 mg albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość.

Oskarżony niewątpliwie znajdował się w stanie nietrzeźwości, na co wskazują wyniki badań i w tym stanie prowadził pojazd mechaniczny.

Kierowanie pojazdem w stanie nietrzeźwości zawsze jest niebezpieczne. Oznacza to, że organ orzekający nie musi wykazać, iż zachowanie sprawcy spowodowało zagrożenie, a nawet udowodnienie przez oskarżonego, że w konkretnej sytuacji zagrożenie nie powstało i powstać nie mogło jest bezskuteczne i z odpowiedzialności za przestępstwo z art. 178a § 1 kk, czy tak jak w tej sprawie - art. 178a § 4 kk nie zwalnia.

Oskarżony mimo uprzedniego skazania ponownie naruszył podstawową zasadę ruchu drogowego kierując pojazdem mechanicznym w stanie nietrzeźwym po drodze publicznej. Oskarżony jako uczestnik ruchu drogowego zobowiązany

był do przestrzegania zasad bezpieczeństwa tegoż ruchu, w tym podstawowej zasady - zasady trzeźwości jego uczestników.

W sprawie nie zachodzi żadna z okoliczności wyłączających winę oskarżonego. Oskarżony jest osobą dorosłą, zdolną do rozpoznania bezprawności swojego czynu, znajduje się w sytuacji, która nie wyklucza możliwości dania posłuchu normie prawnej. W realiach tej sprawy nie zachodzą okoliczności wyłączające bezprawność czynu oskarżonego lub jego winę. Znajdował się w normalnej sytuacji motywacyjnej, zatem można było od niego wymagać zachowań zgodnych z prawem a nie zachowań realizujących znamiona przestępstw.

Kara 6 miesięcy pozbawienia wolności jest adekwatna do stopnia winy oskarżonego oraz stopnia społecznej szkodliwości jego czynu, a uwzględnia: a/ okoliczności obciążające: uprzednią karalność,

ponad trzykrotnie przekroczony ustawowy próg trzeźwości, b/ okoliczności łagodzące:

- przyznanie do popełnienia zarzucanego mu czynu.

W ocenie Sądu nie ma podstaw do izolacyjnego oddziaływania na postawę oskarżonego, a jedynie słusznym rozwiązaniem jest surowe napiętnowanie jego występku. Stąd też Sąd wymierzył oskarżonemu karę z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 2 lat. Okres ten pozwoli na weryfikację pozytywnej prognozy kryminologicznej postawionej wobec oskarżonego. Kara ta w połączeniu z efektywnie zastosowaną sankcją w postaci świadczenia pieniężnego powstrzyma oskarżonego od popełnienia w przyszłości

przestępstw, a w społeczeństwie wzmocni przekonanie o skuteczności udzielonej przez państwo ochrony prawnej.

Ponieważ oskarżony dopuścił się przestępstwa przeciwko bezpieczeństwu w ruchu drogowym w stanie nietrzeźwości, Sąd na podstawie art. 42 § 3 k.k. zobligowany był orzec zakaz prowadzenia wszelkich podjazdów mechanicznych lub pojazdów mechanicznych określonego rodzaju. Ten środek karny ma nie tylko charakter represyjny, lecz także pełni funkcję prewencyjną, poprzez wyeliminowanie osoby stwarzającej zagrożenie dla bezpieczeństwa w ruchu lądowym. W ocenie Sądu dożywotnie pozbawienie oskarżonego uprawnień do kierowania pojazdami na zapewni realizację wychowawczych i zapobiegawczych celów wskazanego środka karnego.

Celem wzmocnienia orzeczenia o karze i prewencyjnego oddziaływania orzeczenia, jak również dla podkreślenia naganności i bezprawności zachowania oskarżonego, Sąd mając za podstawę treść art. 43a § 2 k.k. orzekł wobec oskarżonego świadczenie pieniężne o charakterze obligatoryjnym w wysokości 10.000 złotych na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym i Pomocy Postpenitencjarnej. Określając wysokość świadczenia Sąd uwzględnił poziom dochodów oskarżonego oraz fakt, iż nie ma nikogo na utrzymaniu.

W oparciu o art. 626 § 1 kpk w zw. z art. 618 § 1 kpk, art. 616 § 2 kpk, art. 627 kpk Sąd zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa tytułem zwrotu wydatków związanych z udziałem w sprawie kwotę 70,00 zł obejmującą:

- opłatę przewidziana za udzielenie informacji z rejestru skazanych w wysokości 30,00 zł,
- ryczał za doręczenia korespondencji w postępowaniu przygotowawczym oraz sądowym - łącznie 40 zł (§ 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 18 czerwca 2003 r. w sprawie wysokości i sposobu obliczania wydatków Skarbu Państwa w postępowaniu karnym /Dz. U. Nr 108, poz. 1026 z późn. zm./). Wysokość opłaty ustalono w oparciu o treść art. 2 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia

23.06.1973 r. o opłatach w sprawach karnych (t.j. Dz.U.z 1983 r. Nr 49, poz. 223 z późn. zm.).

Z tych wszystkich względów Sąd orzekł jak w sentencji wyroku.